

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi
Archiepiscopi Pragensis**

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Quædam meliores Venerabilis Arnesti de Humilitatis Virtute sententiæ, ex
Libro Mariali de Excellentijs Divæ Virginis decerpþæ. Caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Peras imposuit Iuppiter nobis duas;
 Proprijs repletam vitijs post tergum dedit,
 Alienis ante pectus suspendit gravem.
 Hac re videre nostra mala non possumus:
 Alij simul delinquent, Censores sumus.

Theodrus Au-
gusti Cesaris
libertus. Fab.
et. edidit li-
brum Nic. Ri-
galtius.

Ita verissimè cecinit Augusti libertus. At Arnestus, virtutis stu-
diosissimus, invertit, & sua ante se vitia perpetuo dolore, aliena
multâ caritate post se ferebat.

Quædam meliores VENERA-
BILIS ARNESTI de Humilitatis Virtute
sententiæ, ex Libro Mariali de
Excellentij Divæ Virginis
decerptæ.

CAPUT II.

Quam demissè de se semper Arnestus senserit, quantumq;
 Humilitati tribuerit, pauculis ejus sententijs in exem-
 plum adductis, demonstrabo. Illud universim dici po-
 test, quoties superbiae fit mentio, toties sancto quodam
 furore, ut observavere multi, corripi & inardescere. Capite
 libri octavodecimo sic sese alloquitur: quid superbis terra & Ci-
 nis? opellis turgida, & vesca inflata, atq; in puncto crepatura, & ad
 inferos descensura! quâ fronte te audes in conspectu Altissimi, vel
 majo-

Cap. 18.
Furor humi-
litatis in Ar-
nesto.

majori vel minori, vel circumquaque, quomodolibet comparare, cum omnes gentes quasi stilla fistula, & quasi momentum statera, sic sint comparatae illae?

Quoties Arnestus durum cor, & Cervices suas ferreas accusavit? Gradus vero Humilitatis hosce septem ponebat Arnestus:
 I. *Gradus* est cognoscere contemibilem se esse. Est enim, ut dicit Bernardus, humilitas virtus, quâ quis sibi ex verissima sui cognitione vilescit; & hic est primus gradus. Sed multi & culpas suas & defectus vident per intellectum, qui nullum aut modicum inde sensum doloris habent per affectum; & ideo *secundus gradus* est: corde contrito & humiliato de sua pravitate (quæ sola contemibilem illum facit) dolere. Ex hoc sequitur *tertius gradus*: quia qui verè conteritur, & iniquitatem odio habet, & abominatur, multum illam evomere festinat, & se per Confessionem purgare. Sed sunt multi, qui suos defectus in occulto confitentur, & in manifesto abscondunt; ideo *quartus gradus* est: alijs seipsum ostendere, & persuadere talem, qualcm intus senserit. Sed rursus sunt nonnulli, qui coram omnibus sâpe dicunt se pauperes, miseros & contemribiles, & ad nihil utiles; & tamen si eis dicetur: *verè vos verum dicitis*, offenderentur usque ad mortem; ideo *quintus gradus* est: patienter audire, ut contemibilis dicatur. Verum quia, ut dicit Bernardus, gloria res est Humilitas, quâ etiam ipsa superbia palliatur, sic appetit, ne vilescat: nam & quidam sua interdum peccata, & libenter fatentur, & patienter audiunt, ut ex hac ipsa humilitate amplius honorentur. *Mira*, inquit, *insania*, ut non possis reputari sanctus, nisi appareas sceleratus; ideo *sextus gradus* est, patienter sustinere, ut contemibiliter tractetur. *Septimus autem gradus*: quando non modò patienter tolerat, sed amanter desiderat, ut contemibiliter tractetur. Haec est perfecta cordis humilitas! haec est vera Spiritus paupertas, &c. Istum fructum *Beatus Job* vocat mentis *Convivium*, ubi dicit: quod filij, id est, septem dona Spiritus sancti, faciebant convivia, unusquisque in die suo, id est, beatitudine sibi appropriata.

C. 3.

C. 4.

Gradus Humilitatis juxta Arnestum.

I.

II.

III.

IV.

V.

VI.

VII.

Iob. C. 7.

Jucun-

C. p. Marialis.

Arnestus
quantū hu-
militatem in
DEI Matre
commendet.

Nota.

Jucundum erit forsitan audire, quid de Matris DEI humili-
tate senserit Arnestus, & quām tenero affectu Matrem suam ex-
cusārit: *Fili! quid fecisti nobis sic? pater tuus & ego.* Ecce, inquit,
quomodo pudicissima Turtur se humiliat! virum suum exaltat!
non dicit ego & Joseph, vel ego & vir meus, vel Joseph & ego,
sed, pater tuus inquit & ego. *Penè mentita est amore humilitatis.*
Nōnne contra conscientiam hoc dicebatur? nōnne ipsi Filio DEI,
& Patri D̄eo injuriam faciebat? sed vera humilitas singularita-
tem detestatur semper, & fugit; Communitatem amplectitur &
tenet. Unde MARIA ita loquitur, nō sicut ipsa singulari-
ter sentiebat, sed sicut noverat ipsam veritatem velle de se com-
muniter ab alijs sentiri.

Hæc pauca de Humilitate sufficient; vestigium enim, non
effigiem Venerabilis Arnesti promisi.

Orationis & Meditationis cœ- lestis diurnum, ac nocturnum in Arnesto Archiepiscopo studium.

CAPUT III.

In Oratione
maximum
ad virtutem
præsidium,

Nullum ad virtutem præsidium cœlesti Oratione poten-
tius habetur: siquidem gratia DEI sumus id quod su-
mus; quæ gratia in illo arcano cum Divinitate con-
gressu præcipue communicatur. Ut enim Exercitus
angelici, in certa agmina distributi, cœlestes suas influentias per-
cipiunt, sic animæ sanctæ ante thronum invisibilis DEI stantes,
gratiæ stillis & micis, quæ cadunt de mensa Dominorum, imple-
tur.